

Περιεχόμενα

1. Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΥΙΝΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ 13/06/2020 σελ. 18



Η ομορφιά πίσω από τις κουίντες του θεάτρου



Της Αντριάννας Σεργίδου*

Αισθάνθηκα την ανάγκη να γράψω λίγα λόγια για την αξία διατήρησης της ομορφιάς πίσω από τις κουίντες ενός θεάτρου.

Κουίντες: οι κουρτίνες που κρύβουν τη θέα προς τα παρασκήνια. Και αυτή η απόκρυψη είναι κάτι σημαντικό. Γιατί στην ουσία διαχωρίζει αυτό που μπορεί να δει το ακροατήριο από αυτό που διαδραματίζεται πίσω από τη σκηνή. Από οπδήποτε λαμβάνει χώρα στα καμαρίνια, στις πρόβες, στο πεντάλεπτο προτού αρχίσει η παράσταση, στις ετοιμασίες πριν οι καλλιτέχνες εκτεθούν στο κοινό. Από αυτό μας διαχωρίζουν οι κουίντες.

Μετά από 25 χρόνια παρουσίας στη σκηνή ως μαέστρος και πιανίστα και μετά από αρκετό διάστημα ηθελημένης αποχής, παραθέτω τις σκέψεις μου. Σε μια περίοδο όπου οι συνάδελφοι εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη σκηνή κι όπου πολλοί ισχυρίζονται ότι αυτός ο χρόνος απουσίας θα πρέπει να αποτελέσει περίοδο περισυλλογής και ανασυγκρότησης ιδεών και αξιών.

Για μας τους καλλιτέχνες που -τουλάχιστον έτσι θέλω να πιστεύω- χαρακτηριζόμαστε από περισσότερη ευαισθησία, θα ήταν όντως καλό να αναθεωρήσουμε προτού βγούμε ξανά στο πατάρι. Να αναθεωρήσουμε αν επιθυμούμε να διατηρήσουμε αυτό που αποκαλώ «ομορφιά πίσω από τις κουίντες του θεάτρου». Για μένα η λέξη ομορφιά είναι η αντικειμενική αισθητική που πρέπει να διέπει την τέχνη σε όλες της τις εκφάνσεις. Ο αλληλοσεβασμός και η λεπτότητα που επιβάλλεται να αγκαλιάζει όλους τους συντελεστές της κάθε μουσικής παραγωγής, ανεξάρτητα. Τον παραγωγό, τους ερμηνευτές, τους οργανοπαίχτες, τον μαέ-



στο, τον δημιουργό, τον χορωδό, τον ηχολήπτη, τον τεχνικό, τον φροντιστή, τον διευθυντή του θεάτρου, τον σκηνοθέτη. Χωρίς πνεύμα συνεργασίας, χωρίς ευγένεια ψυχής, χωρίς πραότητα, η τέχνη προδίδεται.

Τέχνη δεν είναι μόνο το αποτέλεσμα που προάγεται μπροστά από τις κουίντες, όταν ανοίξει η σκηνή κι αφού φορέσουμε όλοι τις μάσκες. Αυτό είναι προσποίηση και υποκρισία. Τολμώ να πω και εξαπάτηση του κοινού. Πολλές φορές στα παρασκήνια ή όπως εύστοχα λέμε «παρασκηνακά», διαδραματίζεται αυτό που κρύβεται «άμα κλείσει η πόρτα του σπιτιού μας». Η τέχνη δεν θα έπρεπε να ξεκινά μόνο μπροστά από τις κουρτίνες. Γιατί τότε αυτό που προσλαμβάνουν οι θεατές είναι μόνο ένα κακής ποιότητας θέατρο.

Η τέχνη δεν ανέχεται στις πλάτες της εντάσεις, φωνές, προσβολές, ειρωνείες, ψυχρούς πολέμους,

ναρκισσισμούς ανταγωνισμούς, βεντετισμούς και κουτσομπολιά. Γιατί τότε μετατρέπεται σε μια κότα που γεννά χρυσά αυγά για να γεμίζουν επιλεγμένες τσέπες. Προτού, λοιπόν, οι καλλιτέχνες εμφανιστούμε ξανά μπροστά από τις κουίντες, ας αναλογιστούμε αν επιθυμούμε να αποκαλούμαστε πραγματικοί «εραστές του ωραίου», σεβόμενοι το κοινό μας, την τέχνη και τον εαυτό μας.

*Η Αντριάννα Σεργίδου εργάζεται ως καθηγήτρια μουσικής στη Μέση Εκπαίδευση. Παράλληλα έχει έντονο ενεργητικό ως χορωδιακή μαέστρος με συναυλίες στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Διετέλεσε αποσπασμένη διοικητική λειτουργός στις Συμφωνικές Ορχήστρες Κύπρου, μέλος του διοικητικού συμβουλίου του πολιτιστικού ιδρύματος «Σόλων Μιχαηλίδης» και εξωτερική συνεργάτης του **ΤΕ.ΠΑ.Κ.**